

G E H E I M

CONFERENTIE VAN COMMUNISTISCHE PARTIJEN TEGEN DE DUITSE HERBEWAPENING

Het Duitse vraagstuk - speciaal de herbewapening van West-Duitsland - neemt in de communistische wereld een belangrijke plaats in.

Reeds in april 1957 heeft de algemeen secretaris van de CPN, Paul de GROOT, met de secretaris van de Tsjechoslowaakse communistische partij, Jiri HENDRYCH, gesproken over de wenselijkheid een conferentie van vertegenwoordigers van communistische partijen uit alle "randstaten" van West-Duitsland over dit vraagstuk te beleggen.

Tijdens de conferentie van de vertegenwoordigers van de twaalf partijen (nl. uit de landen waar de communisten de staatsmacht in handen hebben) in Moskou in november 1957, kwam dit onderwerp ook ter sprake.

De door hen uitgegeven verklaring zegt over Duitsland:

"Een van de hoofdtaken van het Duitse volk en van alle naties van Europa is de strijd tegen het Duitse militarisme en revanchisme, die de vrede thans bedreigen. Een bijzonder belangrijke taak rust daarbij op de Duitse Democratische Republiek. Verder verklaren de deelnemers aan deze conferentie het nuttig te achten om naast de tweezijdige bijeenkomsten van partijvertegenwoordigers, conferenties van meer communistische partijen te beleggen. Zulks om vraagstukken te bestuderen, ervaringen uit te wisselen, elkaars inzichten te bespreken en de actie voor gemeenschappelijke doeleinden te coördineren".

Ter concretisering van deze gedachte hebben o.a. REIMANN, de belangrijkste man van de illegale communistische partij van West-Duitsland, KPD, en DUCLOS, secretaris van de PCF, op de bijeenkomst in Moskou gesproken over het beleggen van een conferentie van de communistische partijen uit de landen, die aan West-Duitsland grenzen. DUCLOS sprak zich voor een dergelijke conferentie uit.

De CPN verklaarde zich eveneens voor een dergelijke conferentie, zoals blijkt uit het volgende citaat van Jaap WOLFF, hoofdredacteur van het theoretisch maandblad van de CPN, "Politiek en Cultuur" in het januari-nummer 1958:

"De CPN is het volledig eens met voorstellen tot het coördineren van de acties in de communistische partijen van alle aan West-Duitsland grenzende landen ter beteugeling van de West Duitse agressiviteit".

Voorbereidingen voor de conferentie.

ULBRICHT, de eerste secretaris van de SED, heeft de organisatie van deze conferentie aan de KPD overgelaten omdat de bijeenkomst zich in de eerste plaats richt tegen het "West-Duitse imperialisme".

De KPD wil naar verluidt een comité met het voorbereidende werk belasten, waarin communisten uit Duitsland en Frankrijk en misschien Zweden zitting zullen hebben. Verwacht wordt dat alle landen, die aan West-Duitsland grenzen aan de conferentie zullen deelnemen. Misschien zullen de Polen ook aanwezig zijn.

Op 23-1-1958 reisde Marcus BAKKER, lid van het dagelijks bestuur en van de Tweede Kamerfractie van de CPN, naar Berlijn om nader overleg met Max REIMANN te plegen. Door hem werd voorgesteld de conferentie, die ongeveer een week zou moeten duren, half maart te laten beginnen. Er was dan nog geruime tijd voor de partijen om na overleg gecoördineerd tegen de NAVO te kunnen optreden, voordat in mei 1958 de NAVO bijeenkomt. De CPN had er op gerekend, dat de conferentie pas eind maart zou plaats vinden. Met het oog op de verkiezingen voor de Provinciale Staten op 26 maart zou dat haar veel beter uitgekomen zijn. De CPN schijnt zich bij een vroegere datum te hebben neergelegd.

Wat de plaats van samenkomst betreft twijfelde men tussen Berlijn en Praag. De voorkeur van de CPN-leiding gaat uit naar Praag. Er zijn aanwijzingen dat de conferentie in Berlijn gehouden zal worden.

maart 1958.